

Dokument s plenarne sjednice

A9-0178/2023

4.5.2023

IZVJEŠĆE

o seksualnom uznemiravanju u EU-u i evaluaciji MeToo pokreta
(2022/2138(INI))

Odbor za prava žena i rodnu ravnopravnost

Izvjestitelj: Michal Šimečka

SADRŽAJ

	Stranica
PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA	3
INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU	18
POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU	19

PRIJEDLOG REZOLUCIJE EUROPSKOG PARLAMENTA

o seksualnom uznemiravanju u EU-u i evaluaciji MeToo pokreta (2022/2138(INI))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 2. i 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU),
- uzimajući u obzir članke 8., 10., 19., 83., 153. i 157. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU),
- uzimajući u obzir članke 21. i 23. Povelje Europske unije o temeljnim pravima,
- uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (Istanbulска конвениција),
- uzimajući u obzir Konvenciju br. 190 Međunarodne organizacije rada o nasilju i uznemiravanju i Preporuku o nasilju i uznemiravanju (br. 206) i njezine glavne odredbe,
- uzimajući u obzir Direktivu 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada¹,
- uzimajući u obzir Direktivu (EU) 2019/1937 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2019. o zaštiti osoba koje prijavljuju povrede prava Unije² („Direktiva o zviždačima“),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 5. ožujka 2020. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija za rodnu ravnopravnost 2020. 2025.“ (COM(2020)0152),
- uzimajući u obzir komunikaciju Komisije od 12. studenoga 2020. naslovljenu „Unija ravnopravnosti: Strategija o ravnopravnosti LGBTIQ osoba 2020. – 2025.“ (COM(2020)0698),
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 26. listopada 2017. o borbi protiv spolnog uznemiravanja i zlostavljanja u EU-u³,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 11. rujna 2018. o mjerama za sprečavanje i borbu protiv zlostavljanja i spolnog uznemiravanja na radnom mjestu, na javnim mjestima i u političkom životu u EU-u⁴,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 28. studenoga 2019. o pristupanju EU-a

---

¹ SL L 204, 26.7.2006., str. 23.

² [SL L 305, 17.12.2010., str. 17.](#)

³ SL C 346, 27.9.2018., str. 192.

⁴ [SL C 433, 23.12.2019., str. 31.](#)

Istanbulskoj konvenciji i drugim mjerama za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja⁵,

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2021. o rodnoj perspektivi tijekom i poslije razdoblja krize uzrokovane bolešću COVID-19⁶,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 21. siječnja 2021. o Strategiji EU-a za rodnu ravnopravnost⁷,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. prosinca 2021. s preporukama Komisiji o borbi protiv rodno uvjetovanog nasilja: nasilje na internetu⁸,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 16. prosinca 2021. o pokretu MeToo i uznemiravanju – posljedicama u institucijama EU-a⁹,
- uzimajući u obzir rezoluciju od 14. veljače 2023. o Konvenciji Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji: pristupanje EU-u¹⁰,
- uzimajući u obzir izvješće o indeksu Europskog instituta za ravnopravnost spolova o rodnoj ravnopravnosti za 2022. godinu,
- uzimajući u obzir međunarodnu zajedničku studiju iz prosinca 2022. o nasilju i uznemiravanju na radnom mjestu¹¹,
- uzimajući u obzir izvješće Europske ombudsmanice od 17. prosinca 2018. o dostojanstvu na radnome mjestu u institucijama i agencijama EU-a,
- uzimajući u obzir odluku Predsjedništva Parlamenta od 2. srpnja 2018. o funkcioniranju savjetodavnog odbora nadležnog za prijave uznemiravanja koje se odnose na zastupnike Europskog parlamenta i o njegovim postupcima za rješavanje prijava,
- uzimajući u obzir članak 10. stavak 6. Poslovnika,
- uzimajući u obzir Prilog II. svojeg Poslovnika naslovljenog „Kodeks primjerenog ponašanja zastupnika u Europskom parlamentu prilikom obnašanja njihovih dužnosti”,
- uzimajući u obzir članak 12.a Pravilnika o osoblju EU-a,
- uzimajući u obzir članak 54. Poslovnika,
- uzimajući u obzir izvješće Odbora za prava žena i rodnu ravnopravnost (A9-0178/2023),

---

⁵ SL C 232, 16.6.2021., str. 48.

⁶ SL C 456, 10.11.2021., str. 191.

⁷ SL C 456, 10.11.2021., str. 208.

⁸ SL C 251, 30.6.2022, str. 2.

⁹ SL C 251, 30.6.2022, str. 138.

¹⁰ Usvojeni tekstovi, P9_TA(2023)0047.

¹¹ Međunarodna organizacija rada (MRO), zaklada Lloyd's Register, [Experience of violence and harassment at work: the first global survey \(Iskustvo nasilja i uznemiravanja na radnom mjestu: prvo globalno istraživanje\)](#), 2022.

- A. budući da je rodna ravnopravnost temeljna vrijednost EU-a utvrđena u članku 2.UEU-a i da je se mora uključiti u sve politike, aktivnosti i programe EU-a; budući da je pravo na jednako postupanje i nediskriminaciju temeljno pravo sadržano u Ugovorima i člancima 21. i 23. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te da bi se ono trebalo u potpunosti poštovati; budući da je pravo na integritet osobe od presudne važnosti u skladu s člankom 3. Povelje;
- B. budući da je rodno uvjetovano nasilje u svim oblicima, uključujući seksualno uzinemiravanje, istodobno i uzrok i posljedica rodne neravnopravnosti, diskriminacije i kršenja ljudskih prava; budući da je to nasilje teška prepreka sudjelovanju žena, djevojčica i drugih žrtava u svim sferama privatnog i javnog života te da im onemogućava puno ostvarivanje njihovih prava i temeljnih sloboda; budući da je iskorjenjivanje rodno uvjetovanog nasilja preduvjet za postizanje stvarne rodne ravnopravnosti; budući da je ključno da EU i države članice poduzmu konkretnе mјere i u potpunosti provedu rodno osviјestenu politiku i znatno napreduju u ostvarivanju rodne ravnopravnosti i uključivanju rodne perspektive u izradi proračuna u svim područjima politike i procesima odlučivanja;
- C. budući da je seksualno uzinemiravanje u pravu EU-a definirano kao „svaki oblik neželjenog verbalnog, neverbalnog ili fizičkog ponašanja seksualne naravi [...] u cilju ili s učinkom povrede dostojanstva žrtve, posebno kad to ponašanje stvara zastrašujuće, neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje”; budući da se postojeće zakonodavstvo EU-a nije pokazalo kao dovoljno učinkovito u sprečavanju i borbi protiv takvih pojava u praksi; budući da treba uvesti strože zakonodavstvo EU-a za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja te osiguravanje zdravlja i sigurnosti na radnom mjestu kao i proširiti zakonodavstvo o uzinemiravanju i seksualnom uzinemiravanju izvan radnog okruženja, u skladu s Istanbulskom konvencijom, kako bi se u potpunosti riješio taj problem u svim područjima života i društva; budući da Direktiva o jednakosti pri zapošljavanju sadržava pravo osoba da ne budu izložene diskriminaciji ni podvrgnute uzinemiravanju na temelju svoje seksualne orientacije u kontekstu zapošljavanja¹²; budući da je „direktivama o rodnoj ravnopravnosti” propisano da su seksualno uzinemiravanje i seksualno uzinemiravanje na radnom mjestu te u pristupu robi i uslugama u suprotnosti s načelom jednakog postupanja prema muškarcima i ženama; budući da se prema Prijedlogu direktive o nasilju nad ženama „seksualno uzinemiravanje na radnom mjestu” definira kao svaki oblik neželjenog verbalnog, neverbalnog ili fizičkog ponašanja seksualne naravi, do kojega dolazi tijekom ili u vezi s pitanjima zapošljavanja, obavljanja zanimanja ili samozaposlenja, uključujući odnose u vezi s pružanjem usluga pri obavljanju službenih dužnosti, u cilju ili s učinkom povrede dostojanstva žrtve, posebno kad to ponašanje stvara zastrašujuće, neprijateljsko, degradirajuće, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje, uključujući kada se odbijanje ili podvrgavanje takvom ponašanju koristi izričito ili implicitno kao temelj za odluke povezane s radnim mjestom; budući da je seksualno nasilje i uzinemiravanje na radnom mjestu ozbiljno pitanje zdravlja i sigurnosti te bi ga trebalo tretirati kao takvo i sprečavati;
- D. budući da je seksualno uzinemiravanje oblik rodno uvjetovanog nasilja i ekstremni oblik

---

¹² Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednak postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja (SL L 303, 2.12.2000., str. 16.).

rodno uvjetovane diskriminacije koja nerazmjerno utječe na žene i djevojčice; budući da su seksualni prijestupnici uglavnom muškarci; budući da je uznemiravanje često povezano s drugim oblicima diskriminacije, uz rodno uvjetovanu diskriminaciju, i da na njega treba odgovarati u vidu interseksijskog pristupa te iz svih kutova; budući da se seksualno uznemiravanje mora tumačiti u svjetlu muške moći i šire rodne ravnopravnosti jer je ono posljedica rodnih stereotipova, heteropatrijarhalnih struktura, strukturnih i institucionalnih nejednakosti i seksizma koji proizlaze iz nejednake raspodjele moći između žena i muškaraca u društvu i poslovnom životu; budući da treba uzeti u obzir razne dimenzije kako bi se razumjelo kako se stvaraju odnosi nadređenosti i podređenosti u društvu i na radnom mjestu; budući da se to uznemiravanje može očitovati u različitim oblicima i pojaviti u mnogim različitim društvenim okruženjima, primjerice kod kuće, na radnom mjestu, u obrazovnom sustavu, na internetu i u javnom prostoru, uključujući uznemiravanje na ulici, te da ostavlja teške posljedice na sve aspekte društva; budući da uznemiravanje u području obrazovanja ostavlja teške posljedice na obrazovnu sposobnost učenika, njihovo fizičko i mentalno zdravlje te da ima cjeloživotne implikacije, kao što je normalizacija seksualnog uznemiravanja; budući da ono ima rodnu dimenziju, s nerazmernim brojem žrtava seksualnog uznemiravanja koje čine žene i djevojčice, uključujući, među ostalim, seksualni napad i silovanje; budući da seksualno uznemiravanje potkopava ravnopravnost na radnom mjestu i jača stereotipove o sposobnostima i težnjama žena; budući da seksualno uznemiravanje može imati učinak ušutkavanja i negativno utjecati na žrtvinu plaću, napredovanje u karijeri i radne uvjete te bi pojedince moglo natjerati da napuste svijeta rada; budući da je pokret MeToo podigao razinu osviještenosti među javnosti o zlouporabi sporazuma o povjerljivosti podataka u kontekstu seksualnog uznemiravanja s ciljem da se žrtve spriječi da progovore te da to ostaje problem koji valja riješiti; budući da seksualno uznemiravanje dovodi i do toga da manje žena ulazi na tržište rada i na njemu ostaje, što povećava razliku u sudjelovanju na tržištu rada i dovodi do toga da su žene plaćene manje od muškaraca, čime se povećava razlika u plaći na temelju spola;

- E. budući da je svaka druga žena (55 %) u EU-u barem jedanput od svoje petnaeste godine bila žrtva seksualnog uznemiravanja; budući da je više od petine osoba (gotovo 23 %) na radnom mjestu, koje je često daleko od sigurnog okruženja punog poštovanja, doživjelo nasilje i uznemiravanje (ili fizičko ili psihološko ili seksualno); budući da i uznemiravatelji i žrtve mogu biti bilo kojeg spola ili roda; budući da su žene, djevojčice, lezbijke, homoseksualci, biseksualne, transrodne, queer ili osobe koje nisu sigurne u svoju seksualnu orijentaciju, interseksualne i druge osobe (LGBTQIA+) posebno izložene i nerazmerno pogodjene¹³; budući da je potrebno više anonimiziranih podataka za razumijevanje raščlambe slučajeva uznemiravanja, osobito uzimajući u obzir činjenicu da brojni zaposlenici koji pripadaju zajednici LGBTQIA+ rade u okruženju u kojem su prisutne predrasude i neprijateljsko ponašanje; budući da se udio žena koje su u nekom trenutku doživjele neželjeno ponašanje sa seksualnom konotacijom na poslu razlikuje među državama članicama i kreće od 11 % do 41 %¹⁴; budući da se većina seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu odvija među kolegama i da mnogi slučajevi uključuju mušku hijerarhiju; budući da je 32 % svih žrtava u EU-u izjavilo da

¹³ MOR, *Experiences of violence and harassment at work: A global first survey (Nasilje i uznemiravanje na radnom mjestu: prvo globalno istraživanje)*, Ženeva, 2022.

¹⁴ Eurostat, *EU survey on gender-based violence against women and other forms of inter-personal violence (EU-GBV) – first results – 2022 edition (Istraživanje EU-a o rodno uvjetovanom nasilju nad ženama i drugim oblicima meduljudskog nasilja (EU-GBV) – prvi rezultati – izdanje iz 2022.)*

je počinitelj bio hijerarhijski nadređena osoba, kolega ili klijent; budući da je 75 % žena u kvalificiranim zanimanjima ili na rukovodećim položajima doživjelo seksualno uzneniranje; budući da je 61 % žena zaposlenih u uslužnom sektoru bilo izloženo seksualnom uzneniranju¹⁵; budući da je za mlade žene dvostruko veća vjeratnost da će doživjeti seksualno nasilje i uzneniranje nego za mlade muškarce, a da je za migrantice dvostruko veća vjeratnost da će prijaviti seksualno nasilje i zlostavljanje nego nemigrantice; budući da se rodno temeljena diskriminacija, uključujući seksualno uzneniranje, može pogoršati ako se isprepliće s diskriminacijom na drugim osnovama zabranjenima pravom Unije, konkretno na temelju nacionalnosti, rase, boje kože, etničkog ili društvenog podrijetla, genetskih osobina, rodnog identiteta, rodnog izražavanja, spolnih obilježja, jezika, vjere ili uvjerenja, političkog ili bilo kakvog drugog mišljenja, pripadnosti nacionalnoj manjini, rođenja, invaliditeta, dobi, seksualne orijentacije i socijalno-ekonomskog statusa; budući da je rizik od uzneniranja na radnom mjestu pogotovo visok za određene skupne kao što su žene iz rasiziranih zajednica, mladi i migranti; budući da je 21 % pripadnika zajednice LGBTQIA+ prijavilo da se osjećalo diskriminirano, a taj je postotak još viši za transrodne (35 %) i interseksualne (32 %) osobe¹⁶; budući da se gotovo pet od deset osoba koje se suočavaju s rodno uvjetovanom diskriminacijom, uključujući interseksijsku diskriminaciju, suočilo i s uzneniranjem na radnom mjestu u usporedbi s dvije osobe od deset koji nisu doživjele rodno uvjetovanu diskriminaciju¹⁷; budući da je postotak žena koje su u životu prijavile takvo iskustvo vrlo nizak; budući da su i muškarci žrtve uzneniranja i da čine 10% žrtava seksualnog uzneniranja; budući da, s obzirom na nečuven agresivni rat Rusije protiv Ukrajine, ukrajinskim izbjeglicama, posebno ženama, prijeti veći rizik od seksualnog iskorištavanja koje se može dogoditi na radnom mjestu, ali i izvan njega;

- F. budući da uzneniranje na internetu, kao oblik rodno uvjetovanog kibernasilja, postaje sve učestalije kao posljedica raširene upotrebe interneta, uključujući nove tehnologije i društvene medije, čime se počiniteljima omogućuje da se pod krinkom anonimnosti osjećaju sigurnima; budući da seksualno uzneniranje na internetu može uključivati, među ostalim i dijeljenje intimnog sadržaja bez pristanka, uhođenje na internetu, iskorištavanje, prisilu ili prijetnje seksualne naravi, seksualno zlostavljanje i neželjenu seksualizaciju; budući da je prema nedavnom istraživanju 13 % žena bilo izloženo uzneniranju na internetu u proteklih pet godina, a 8 % u proteklih 12 mjeseci; budući da je osobito vjerojatno da će određene profesije, poput političara, novinara ili aktivista za ženska prava i LGBTIQIA+ aktivista, aktivistica u organizacijama za ljudska prava i drugih javnih osoba postati žrtvama nasilja i uzneniranja na internetu; budući da je studija Službe Europskog parlamenta za istraživanja nedavno utvrdila da godišnji troškovi rodno uvjetovanog kibernasilja iznose između 49,0 i 89,3 milijardi EUR¹⁸; budući da rodno uvjetovano kibernasilje i uzneniranje na internetu može imati učinak ušutkavanja žena i djevojčica; budući da je svaka peta djevojčica (19 %) odustala od upotrebe platformi društvenih medija ili ju je znatno smanjila nakon što je doživjela uzneniranje, dok je svaka deseta djevojčica (12 %) promijenila način na koji se

¹⁵ MOR, *Experiences of violence and harassment at work: A global first survey (Nasilje i uzneniranje na radnom mjestu: prvo globalno istraživanje)*, Ženeva, 2022.

¹⁶ Agencija Europske unije za temeljna prava (FRA), *Violence against women (Nasilje nad ženama)*, 2014.

¹⁷ FRA, *A long way to go for LGBTI equality (Dug put do jednakosti za zajednicu LGBTI)*, 2020.

¹⁸ Lomba, N. i sur., *Combating Gender based Violence: Cyber Violence (Borba protiv rodno uvjetovanog nasilja: kibernasilje)*, Služba Europskog parlamenta za istraživanja, 2021.

izražava; budući da više od trećine djevojčica (37 %) koje pripadaju etničkoj manjini i koje su pretrpjele zlostavljanje navodi da su metom bile zbog svoje rase ili etničke pripadnosti, dok više od polovine osoba (56 %) koje se identificiraju kao pripadnici skupine LGBTQIA+ tvrdi da ih se uznemirava zbog rodnog identiteta ili seksualne orijentacije¹⁹;

- G. budući da je uznemiravanje rašireno, ali se nedovoljno prijavljuje; budući da je jedan od razloga za nedovoljno prijavljivanje seksualnog uznemiravanja nedostatak osviještenosti, katkad zbog nedovoljnog razumijevanja ozbiljnosti problema i toga je li ono kažnjivo zakonom, zbog normalizacije seksualnog uznemiravanja, nedostatka učinkovitih, transparentnih, pouzdanih i neovisnih sustava prijavljivanja i poznavanja kanala za potporu žrtvama, ali i straha od odmazde, viktimizacije i gubitka radnog mesta kao i stereotipova da se umjesto počinitelja optužuje žrtva; budući da je ključno osigurati zaštitu od viktimizacije ili osvete protiv podnositelja tužbi, žrtava, svjedoka i zviždača kako bi se osigurao jednostavan pristup odgovarajućim i učinkovitim mehanizmima zaštite, pravnim lijekovima i sigurnim, pravednim i učinkovitim mehanizmima prijavljivanja i postupcima u slučaju nasilja ili uznemiravanja u svijetu rada; budući da zviždači imaju ključnu ulogu u otkrivanju seksualnog i psihološkog uznemiravanja, lošeg upravljanja i diskriminacije na radnom mjestu; budući da su žene koje su bile žrtve sklonije podijeliti ta štetna iskustva od muškaraca s istim iskustvom zbog stigme i rodnih stereotipova; budući da svi oblici uznemiravanja na radnom mjestu imaju ozbiljne posljedice na fizičko i psihičko zdravlje i dobrobit zaposlenika te bi stoga njegova prevencija i liječenje trebali biti prioritet svakog poslodavca kako bi se osiguralo sigurno radno okruženje;
- H. budući da su europske institucije počele prilagođavati svoja interna pravila i postupke kako bi bolje spriječile, prepoznale, suzbile i sankcionirale uznemiravanje; budući da dosad poduzete mjere nisu bile dovoljne jer se uznemiravanje i dalje događa u svim institucijama EU-a, prijavljivanje je i dalje na niskim razinama, žrtvama se ne pruža odgovarajuća pomoć, a kultura nekažnjavanja i dalje je prisutna; budući da Europski parlament nažalost nije sigurno radno mjesto jer se i danas događaju slučajevi seksualnog i drugih oblika uznemiravanja; budući da je Europski parlament u svojoj Rezoluciji iz listopada 2017.²⁰ osudio seksualno uznemiravanje u instituciji i EU-u te da su slična stajališta usvojena 2019.²¹ i 2021.²²; budući da je provedba preventivnih mehanizama i reformi postupaka protiv uznemiravanja u Parlamentu, kako je predviđeno njegovom Rezolucijom od 16. prosinca 2021. o pokretu MeToo, dočekana s određenim stupnjem nevoljnosti da se te promjene provedu, što nije samo posljedica nepoznavanja fenomena uznemiravanja već i nejasnoće postojećih pravnih propisa Parlamenta;
- I. budući da je u listopadu 2022. svijet obilježio petu godišnjicu pokreta MeToo, kojim se

¹⁹ Plan International, [*Free to be online? Girls' and young women's experiences of online harassment \(Sloboda na internetu? Iskustva djevojaka i mladih žena s uznemiravanjem na internetu\)*](#), 2020.

²⁰ Rezolucija od 26. listopada 2017. o borbi protiv seksualnog uznemiravanja i zlostavljanja u EU-u (SL C 346, 27.9.2018., str. 192.).

²¹ Rezolucija od 28. studenoga 2019. o pristupanju EU-a Istanbulskoj konvenciji i drugim mjerama za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja (SL C 232, 16.6.2021., str. 48).

²² Rezolucija od 16. prosinca 2021. o pokretu MeToo i uznemiravanju – posljedice u institucijama EU-a (SL C 251, 30.6.2022., str. 138).

žene i druge žrtve seksualnog uznemiravanja potiču da progovore o svojim iskustvima s ciljem podizanja osviještenosti i stajanja na kraj raširenog nasilju; budući da je pokret MeToo ukazao na opseg i prirodu problema seksualnog uznemiravanja i da je potaknuo globalni pokret i raspravu o temeljnim uzrocima tog problema i potrebnim rješenjima; budući da otad pokret potiče žrtve diljem svijeta da progovore u različitim područjima, uključujući politiku; budući da, unatoč reakciji javnosti i činjenici da su neke države članice, pojedinačna poduzeća, škole i drugi akteri proveli mjere za sprečavanje i borbu protiv seksualnog uznemiravanja, napredak ostvaren u rješavanju tog problema pet godina nakon uspostave pokreta MeToo nije dostatan i da postoji potreba za hitnim djelovanjem kako bi se iskorijenilo uznemiravanje u EU-u;

- J. budući da se seksualno uznemiravanje i druge vrste nasilja, uvredljivog ili neželjenog ponašanja na radnom mjestu moraju smatrati problemom u području zdravlja i sigurnosti, a ne individualnim problemom žrtve; budući da nijedan dio tržišta rada ni poslovnog života nije imun na seksualno uznemiravanje, ali da ovisno o sektoru i vrsti posla učestalost te pojave razlikuje baš kao i oblici uznemiravanja; budući da je seksualno uznemiravanje na radnom mjestu posebno rašireno u sektorima s visokom stopom nesigurnih ugovora; budući da su radni uvjeti, sigurnost radnog mjeseta i vrsta posla čimbenici izloženosti riziku od seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu; budući da kolektivno pregovaranje može biti važan alat u sprječavanju i borbi protiv nasilja i seksualnog uznemiravanja, uključujući rodno uvjetovano nasilje na radnom mjestu, uznemiravanje za koje je odgovorna treća strana i utjecaj nasilja u obitelji na radnom mjestu;
- K. budući da je Parlament u svojim prethodnim rezolucijama pozvao na uvođenje većeg broja konkretnih internih mjera, uključujući uvođenje obveznog osposobljavanja o sprečavanju uznemiravanja za sve zastupnike odmah po stupanju na dužnost, tj. na početku mandata, kao i za sve članove osoblja; usto je pozvao na uvođenje pristupa nulte tolerancije, no nakon nekoliko godina samo je mali broj tih konkretnih mjera u potpunosti proveden, zbog čega treba učiniti više; budući da je pravna služba Parlamenta u svojem mišljenju izrazila da uvođenje obaveznog osposobljavanja o sprečavanju uznemiravanja neće utjecati na obnašanje slobodnog i neovisnog zastupničkog mandata; budući da istraživanja pokazuju da se osposobljavanje o sprečavanju uznemiravanja mora popratiti osposobljavanjem promatrača za intervenciju i da se bolji rezultati postižu kada je osposobljavanje usmjereno i na rukovodstvenu razinu i osoblje;
- L. budući da bi europske institucije općenito, a posebno Europski parlament kao zakonodavac i poslodavac, trebali biti primjer svim državama članicama i poslodavcima; budući da zastupnici u Europskom parlamentu kao izravno izabrani predstavnici građana EU-a i kao zakonodavci imaju posebnu odgovornost za izvršavanje svojih dužnosti u skladu s najvišim standardima i pravom EU-a;

Opće napomene

- 1. podsjeća na to da je rodna ravnopravnost temeljna vrijednost EU-a i da je treba uključiti u sve politike, aktivnosti i programe EU-a; izražava žaljenje zbog sporog napretka u ostvarivanju rodne ravnopravnosti u EU-u i podsjeća na to da je rodno uvjetovano nasilje ujedno i uzrok i posljedica rodne neravnopravnosti; ističe da je hitno potrebno

ostvariti napredak i ustraje u tome da se EU i države članice u potpunosti posvete ubrzavanju napretka, među ostalim uključivanjem rodnog pitanja i rodne ravnopravnosti pri izradi proračuna u sve politike, aktivnosti i programe EU-a; odlučno osuđuje sve oblike rodno uvjetovanog nasilja, uključujući seksualno nasilje, i sve oblike uznemiravanja, osobito seksualno uznemiravanje;

2. ponavlja svoj poziv Komisiji da u skladu s člankom 83. stavkom 1. UFEU-a podnese prijedlog odluke Vijeća o utvrđivanju rodno uvjetovanog nasilja kao novog područja kriminaliteta; ponovno potvrđuje predanost EU-a borbi protiv rodno uvjetovanog nasilja i pozdravlja Prijedlog direktive o borbi protiv nasilja nad ženama i djevojčicama (COM(2022)0105); pozdravlja istraživanje Agencije za temeljna prava (FRA) o nasilju nad ženama provedeno 2014. kao i njezino novo istraživanje planirano za 2024. na razini cijele Unije; ističe važnost čestog prikupljanja raščlanjenih podataka o rodno uvjetovanom nasilju kako bi se utvrdili razmjeri tog problema; poziva Komisiju i države članice da učine sve što je potrebno kako bi se ta ideja provela u djelo;
3. ponavlja svoj poziv EU-u i svim državama članicama da brzo ratificiraju međunarodno priznatu Istanbulsku konvenciju o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama, u skladu s mišljenjem Suda Europske unije iz 2021., kojim se utvrđuje niz standarda za sprečavanje rodno uvjetovanog nasilja, zaštitu žrtava i kažnjavanje počinitelja; poziva EU i države članice da seksualno uznemiravanje uključe među kaznena djela i u području rada, u skladu s postojećim direktivama EU-a za borbu protiv diskriminacije, i u svim ostalim sferama života, u skladu s Istanbulskom konvencijom, te da sukladno u svom relevantnom zakonodavstvu pozovu na definiciju uznemiravanja iz članka 40. Istanbulske konvencije; izražava uvjerenje u to da bi se EU i države članice trebali boriti protiv nazadovanja u pogledu rodne ravnopravnosti donošenjem i provedbom konkretnih, učinkovitih i ambicioznih pravila i politika za sprečavanje i borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja, uključujući psihološko, fizičko i seksualno uznemiravanje;
4. oštro osuđuje sve oblike uznemiravanja, osobito seksualno uznemiravanje; primjećuje da je uznemiravanje raširena i štetna pojava prisutna u svim područjima privatnog i javnog života; naglašava da uznemiravanje na radnom mjestu predstavlja kršenje ljudskih prava i da može imati teške posljedice po fizičko i psihičko zdravlje žrtvama, zbog čega se one osjećaju nesigurno na radnom mjestu i u mnogim slučajevima ne mogu obavljati svoj posao; ističe važnost rješavanja problema kibernalasilja na radnom mjestu jer ono ima iznimno velik utjecaj na mentalno zdravlje žrtava; ističe da se posebna pozornost mora posvetiti ženama i djevojčicama koje bježe od rata, kao što su žene iz Ukrajine;

Seksualno uznemiravanje i pokret MeToo u državama članicama

5. snažno podupire međunarodni pokret MeToo, koji je pokrenula aktivistica Tarana Burke 2006. kako bi pomogla žrtvama seksualnog nasilja, a koji se 2017. proširio po svijetu nakon što je postao viralan; pozdravlja milijune osoba koje su podijelile svoje priče o seksualnom nasilju kako bi prekinule tišinu i zatražile pravdu; napominje da se od 2017. pokret MeToo proširio u nekim državama članicama te da su vlade i organizacije posljedično provele promjene s ciljem borbe protiv seksualnog nasilja te radi pružanja pomoći žrtvama kao i otklanjanja negativnih posljedica za društvo; ističe

da je u nekim državama članicama, međutim, postignut slab napredak u tom pogledu ili da nije uopće došlo do napretka; poziva države članice da proaktivno osmisle i provedu zakonodavstvo i politike za borbu protiv seksualnog nasilja i uznemiravanja u našem društvu;

6. ističe da se seksualno uznemiravanje i nasilje obično ne definira niti se kriminalizira u EU-u, zbog čega žrtve u državama članicama imaju tek fragmentiranu zaštitu i prava, što je dokaz da treba uspostaviti zajednički pristup EU-a koji se može ostvariti utvrđivanjem rodno uvjetovanog nasilja kao kaznenog djela na razini EU-a; ponavlja svoj poziv Komisiji da na temelju članka 83. stavka 1. trećeg podstavka UFEU-a podnese prijedlog odluke Vijeća o utvrđivanju rodno uvjetovanog nasilja kao novog područja kriminaliteta te Vijeću da donese tu odluku; poziva države članice da uspostave standardizirane rodno osjetljive protokole za pružanje podrške žrtvama seksualnog uznemiravanja, uključujući žrtve prekograničnog seksualnog uznemiravanja; poziva države članice da osiguraju učinkovite mehanizme i postupke prijavljivanja za slučajeve nasilja i uznemiravanja u svijetu rada, da uspostave potrebne mјere za zaštitu od viktimizacije ili osvete protiv podnositelja pritužbi, žrtava, svjedoka i zviždača, da i dalje jamče zaštitu privatnosti dotičnih pojedinaca i povjerljivost njihovih podataka kao i da se pobrinu za to da se zahtjevi u pogledu privatnosti i povjerljivosti ne zloupotrebljavaju; poziva Komisiju i države članice da osiguraju dostupnost odgovarajućih resursa za promicanje uspostavljanja i održavanja sigurnih prostora na radnom mjestu, i na internetu i izvan njega, a posebno sigurnih prostora namijenjenih jednom spolu, u kojima žene, u svojoj interseksijskoj raznolikosti, mogu razmjenjivati informacije, graditi mreže u zajednici i dobiti potporu kolega, s ciljem osnaživanja uloge i moći svih žena;
7. poziva države članice da utvrde sveobuhvatan skup minimalnih pravila kojima se rješava trajan problem seksualnog i psihološkog uznemiravanja na cijelovit način te se uzimaju u obzir posebne potrebe žrtava takvog nasilja; naglašava da je potrebno uzeti u obzir nove uvjete rada na daljinu i pouke izvučene iz pandemije bolesti COVID-19; naglašava da zakonodavstvo ima ključnu ulogu u borbi protiv seksualnog uznemiravanja i nasilja na radnom mjestu, ali da se ono mora pravilno primjenjivati kako bi se postigli željeni rezultati; poziva Komisiju i države članice da osiguraju da se zakoni protiv seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu ažuriraju kako bi se žene koje rade na daljinu zaštitile od internetskog zlostavljanja; poziva države članice da uzmu u obzir potrebe žena i djevojčica za sigurnošću i zaštitom pri putovanju na posao i s posla osiguravanjem sigurne usluge javnog prijevoza te odgovarajuće i kontinuirane ulične rasvjete;
8. poziva Komisiju i države članice da u suradnji s Eurostatom i Europskim institutom za ravnopravnost spolova poboljšaju (EIGE) unaprijede, promiču i osiguravaju provedbu istraživanja o praksama utemeljenim na činjenicama kao i sustavno prikupljanje relevantnih, anonimiziranih, po spolu i dobi raščlanjenih, usporedivih podataka o slučajevima seksualnog uznemiravanja, rodno uvjetovane diskriminacije i psihičkog uznemiravanja, između ostalog i uznemiravanja na internetu, na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini, te o uzrocima i posljedicama seksualnog uznemiravanja, uključujući utjecaj koji bi seksistički i stereotipni oglasi mogli imati na učestalost nasilja i uznemiravanja; podsjeća na to da je pravom EU-a propisano da svaka država članica te europske institucije i agencije moraju osigurati postojanje tijela za

ravnopravnost koje pruža neovisnu pomoć žrtvama uznemiravanja, provodi neovisna ispitivanja, prikuplja relevantne, anonimizirane, po spolu i dobi raščlanjene usporedive podatke, provodi istraživanja o definicijama i klasifikacijama, objavljuje neovisna izvješća i donosi preporuke o pitanjima zapošljavanja i osposobljavanja, o pristupu i opskrbi robom i uslugama kao i za samozaposlene osobe; pozdravlja dva nova prijedloga direktiva Komisije od 7. prosinca 2022. čiji je cilj uspostaviti obvezujuće standarde za tijela za ravnopravnost u području jednakog postupanja; poziva države članice da podignu razinu osviještenosti tijela za ravnopravnost zaduženih za praćenje diskriminacijskih praksi tako što će osigurati primjerene resurse dostatne za njihovo učinkovito funkcioniranje;

9. naglašava da je psihološko i seksualno uznemiravanje na radnom mjestu nezakonito i da se protiv počinitelja mogu voditi kazneni i/ili administrativni postupci; preporučuje da se poslodavci savjetuju s vanjskim savjetodavnim službama koje pružaju savjete o primjerenom rješavanju problema uznemiravanja na radnom mjestu kako bi se osiguralo sigurno radno okruženje, poslodavci informirali o pravnim lijekovima koji su im na raspolaganju, uključujući disciplinske mjere, te kako bi se žrtvama pružila mogućnost ranog mirenja te pravnog savjetovanja i potpore; preporučuje da se „rano mirenje“ provodi samo ako žrtva to želi, s obzirom na to da joj se prije mirenja pružaju sveobuhvatne informacije i potpora te da ima mogućnost zaustaviti postupak u bilo kojoj fazi; poziva države članice da osiguraju da svi radnici od samog sklapanja ugovora budu informirani o postojećim postupcima i politikama usmjerenima protiv uznemiravanja, pravima radnika u slučajevima uznemiravanja i nasilja nad radnicima na radnom mjestu kao i o pristupu vanjskim uslugama savjetovanja; poziva Komisiju da ocijeni, razmijeni i usporedi postojeće najbolje prakse u borbi protiv seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu te da priopći rezultate te ocjene kako bi države članice mogle poduzeti učinkovite mjere za poticanje poduzeća, socijalnih partnera i organizacija uključenih u strukovno osposobljavanje na sprečavanje svih oblika rodno uvjetovane diskriminacije, naročito kada je riječ o zlostavljanju i seksualnom uznemiravanju na radnom mjestu; poziva Komisiju i države članice da zajamče da se mehanizmi financiranja programâ za suzbijanje rodno uvjetovanog nasilja mogu koristiti za senzibiliziranje i pružanje potpore organizacijama civilnog društva koje se bave suzbijanjem nasilja nad ženama, uključujući seksualno uznemiravanje;
10. poziva države članice da potaknu osobe svih rodova i rodnih identiteta da se bore protiv seksualnog uznemiravanja i aktivno sudjeluju u društvenim promjenama; smatra da se u rješavanje problema seksualnog uznemiravanja trebaju uključiti osobe svih rodova, ali i cijelo društvo; u tom kontekstu ističe da muškarci i dječaci imaju ključnu ulogu u okončavanju svih oblika uznemiravanja i seksualnog uznemiravanja; stoga poziva države članice i sve aktere da osiguraju da muškarci i dječaci imaju aktivnu i pozitivnu ulogu u okončanju svih oblika uznemiravanja i seksualnog uznemiravanja te drugih oblika zlostavljanja i nasilja, uključujući sudjelovanje u kampanjama za podizanje razine osviještenosti i prevenciju, s obzirom da 82 % slučajeva seksualnog uznemiravanja žena uključuje muškog počinitelja; poziva države članice da omoguće uključiv spolni odgoj za sve, uključujući dječake i muškarce, kako bi prepoznali i spriječili seksualno uznemiravanje i zlostavljanje, uključujući ono koje je usmjeren protiv zajednice LGBTQIA+;
11. ističe da socijalni partneri mogu imati važnu ulogu u rješavanju problema

uznemiravanja na radnom mjestu, uključujući seksualno uznemiravanje i kibernasilje na radnom mjestu; poziva države članice da, uz savjetovanje sa socijalnim partnerima, osiguraju da poslodavci poduzmu odgovarajuće mjere za osiguravanje sigurnog radnog okruženja i potpore žrtvama te za sprečavanje i rješavanje slučajeva seksualnog uznemiravanja, kibernasilja i nasilja trećih osoba na radnom mjestu; ističe da se poslodavcima ne smije dopustiti da radnike koji su žrtve seksualnog uznemiravanja otpuštaju, diskriminiraju ili ih na bilo koji način dovode u nepovoljan položaj; ističe u tom pogledu bi da radnici trebali imati pravo na podršku sindikata i predstavnika u području zdravlja i sigurnosti na radnom mjestu; poziva države članice da poduzmu mjere za promicanje kolektivnog pregovaranja o praksama na radnom mjestu u pogledu sprečavanja i rješavanja slučajeva seksualnog uznemiravanja, među ostalim podizanjem razine svijesti i osposobljavanjem zaposlenika i poslodavaca, predstavnika sindikata i predstavnika u području zdravlja i sigurnosti na radnom mjestu; prepoznaće ulogu organizacija civilnog društva i poslovnih mreža u sprečavanju i rješavanju problema seksualnog uznemiravanja na radnom mjestu, među ostalim podizanjem razine osviještenosti i pomaganjem žrtvama;

12. naglašava da su Konvencija br. 190 Međunarodne organizacije rada o nasilju i uznemiravanju iz 2019. i Preporuka o nasilju i uznemiravanju br. 206 prvi međunarodni standardi u području rada kojima se utvrđuje zajednički okvir za sprečavanje, oticanje i iskorjenjivanje nasilja i uznemiravanja u svjetu rada, uključujući rodno uvjetovano nasilje i uznemiravanje; poziva države članice koje još nisu ratificirale Istanbulsku konvenciju da to učine bez odgađanja;

Uznemiravanje u institucijama EU-a

13. izražava uvjerenje u to da bi europske institucije trebale biti uzorni poslodavci, na temelju uspostave standarda nulte tolerancije prema bilo kojoj vrsti uznemiravanja, aktivnog rada na sprječavanju uznemiravanja, osiguravanja primjerene zaštite za žrtve i sveobuhvatnog mehanizma za potporu, suzbijanja svih oblika diskriminacije, stroge provedbe svojih pravila i izricanja učinkovitih, razmjernih i odvraćajućih sankcija; smatra da treba osigurati dobre radne uvjete te sigurno okruženje punog poštovanja kako bi institucije EU-a djelotvorno funkcionirole;
14. izražava žaljenje zbog činjenice da se unatoč napretku koji je potaknuo pokret MeToo, uključujući pokret MeTooEP, koji je pomogao prekinuti šutnju i povećao važnost provedbe boljih politika protiv uznemiravanja, slučajevi seksualnog uznemiravanja i dalje događaju diljem EU-a i unutar europskih institucija, uključujući Parlament, te da žrtve nemaju dostatnu podršku ni zaštitu; podsjeća ne to da ti slučajevi bacaju loše svjetlo na funkcioniranje europskih institucija i potkopavaju povjerenje građana EU-a u njih;
15. naglašava važnost prevencije, dugoročnog specijaliziranog osposobljavanja, informiranja i podizanja razine osviještenosti, promicanja politike nulte tolerancije prema uznemiravanju i pružanja savjetodavne i psihološke pomoći žrtvama kao i savjetovanja o kontaktima u policijskoj službi i upućivanja na pružatelje sredstava pravne zaštite; pozdravlja redovite kampanje za sprečavanje uznemiravanja s aktualnim plakatima i brošurama kako bi se države članice i osoblje podsjetilo na njihovu odgovornost uzornog ponašanja; ističe da preventivne mjere moraju u prvom redu biti

usmjerenje na osnaživanje žena i podupiranje muškaraca u osporavanju štetnih rodnih stereotipova, podučavanje o pojmu pristanka, promicanje rodne ravnopravnosti za sigurno radno okruženje, poticanje svih osoba da služe kao pozitivan primjer u ostvarivanju društva bez rodno uvjetovanog nasilja; smatra da bi postojeće kampanje trebalo redovito aktualizirati i jačati, posebno kad je riječ o interseksijskom i seksualnom uznemiravanju, kako se neznanje ili „nedovoljna informiranost“ ne bi mogli koristiti kao izlika za očito zanemarivanje pravila;

16. napominje da se slučajevi seksualnog i psihološkog uznemiravanja i dalje nedovoljno prijavljuju u Parlamentu jer se žrtve ne koriste postojećim kanalima iz razloga kao što su sram, strah od osvete, opće nepovjerenje u to da će nadležni odbori koji se bave pritužbama zbog uznemiravanja riješiti dotični slučaj uznemiravanja, nepostojanje sveobuhvatnog sustava prijavljivanja, potpore i skrbi za žrtve koji bi se temeljio na standardima ljudskih prava, strah da će radni odnosi biti ugroženi ili da će negativno utjecati na karijeru podnositelja pritužbe ili da im se neće vjerovati ako prijave uznemiravanje, tj. da se ta prijava neće ozbiljno shvatiti; smatra da je to jasan dokaz da su potrebni daljnji napori kako bi se podigla razina osviještenosti o postupcima prijavljivanja i potpore žrtvama u kontekstu sprečavanja svih oblika uznemiravanja;
17. prima na znanje postojanje službenih i neslužbenih struktura u Europskom parlamentu za rješavanje problema uznemiravanja, a posebno seksualnog uznemiravanja, koje pružaju savjetodavnu, pravnu i psihološku pomoć žrtvama, uključujući informativne kampanje kojima se žrtve educiraju da budu sposobne prepoznati primjere uznemiravanja; poziva na bolje promicanje, vidljivost, jačanje i profesionalizaciju tih struktura, kao i njihovih kompetencija i sastava, kako bi se osiguralo da sve žrtve mogu prijaviti uznemiravanje na siguran način i uz osiguranu povjerljivost; pozdravlja inicijative nekih klubova zastupnika koji su odlučili imenovati oposobljene povjerljive savjetnike i interne pravobranitelje kojima žrtve uznemiravanja mogu prijaviti svoj slučaj i dobiti podršku, savjet i smjernice, uz osiguranu povjerljivost; naglašava da su te strukture u klubovima zastupnika uvedene kako bi se dopunile, a ne zaobišle, postojeće strukture Europskog parlamenta, koje je potrebno preispitati kako bi se žrtvama pomoglo na najbolji način; poziva na razmjenu najboljih praksi među klubovima zastupnika u pogledu sprečavanja seksualnog i drugih oblika uznemiravanja te borbe protiv njih; izražava zabrinutost zbog toga što prijavljivanje uznemiravanja u institucijama EU-a može imati posljedice na karijeru podnositelja pritužbi; također ističe nedostatak transparentnih i zaštićenih podataka o broju slučajeva uznemiravanja u instituciji;
18. podsjeća na obvezu svih europskih institucija da uspostave sve potrebne politike i standardizirane rodno osjetljive protokole za sprečavanje i rješavanje svih oblika uznemiravanja i nasilja te ih potiče da osiguraju da se svim postojećim pravilima zajamči nulta tolerancija za sve oblike neprimjereno ponašanja te puna potpora i zaštita za sve žrtve; ističe dužnost izabranih zastupnika, političkog osoblja i dužnosnika na svim razinama da svojim ponašanjem služe kao primjer; poziva europske institucije da ojačaju svoja unutarnja pravila i politike kako bi osigurale da se u slučajevima prijavljenog psihološkog ili seksualnog uznemiravanja i/ili nasilja sankcije navodnom počinitelju ne sastoje samo od privremene suspenzije odgovornosti i povezanih povlastica tijekom trajanja suspenzije nego i od potpunog uskraćivanja plaće i raskida ugovora o radu u slučaju dokazivanja krivnje;

19. pozdravlja napredak postignut u reformama politika protiv uznemiravanja u raznim institucijama EU-a nakon uspostave pokreta MeToo; konstatira, međutim, da se u svim institucijama može ostvariti napredak u pogledu pružanja bolje zaštite i potpore žrtvama i sankcioniranja počinitelja; konkretno, u slučaju Europskog parlamenta podsjeća na to da svaki odvraćajući pravni okvir mora biti uskladen s načelom proporcionalnosti sankcija iz prava EU-a i ističe da sadašnja maksimalna kazna za kršenje pravila podrazumijeva jednomjesečni prekid isplate dnevница ili jednomjesečnog prekida aktivnosti zastupnika u EP-u, što se može udvostručiti u slučaju opetovanih kršenja; napominje da te sankcije nisu proporcionalne težini štete koju trpe žrtve uznemiravanja; stoga poziva na to da se revizijom Poslovnika uvedu strože sankcije kako bi se osiguralo da se na težinu štete nanesene žrtvama seksualnog i psihološkog uznemiravanja odgovara primjerenim i proporcionalnim sankcijama;
20. smatra da bi slučajeve uznemiravanja unutar institucija EU-a trebalo uzeti u obzir kada se odlučuje hoće li dotična institucija dobiti razrješnicu za proračun jer ti slučajevi mogu utjecati na proračun EU-a; poziva i na uspostavljanje boljeg zaštitnog okvira i usvajanje novih mjera potpore za žrtve uznemiravanja, posebno psihološke potpore za vrijeme trajanja postupka;
21. potiče sve institucije i agencije EU-a da redovito razmjenjuju i uspoređuju svoje najbolje prakse u pogledu politika i smjernica u pogledu uznemiravanja ili bilo kojih novih odredbi o mehanizmima i strategijama za suočavanje s problemom, čime bi se također promicala rodna ravnopravnost;
22. poziva sve institucije EU-a da uvedu mrežu povjerljivih savjetnika i vanjskih posrednika radi pružanja usmjerenja i podrške žrtvama seksualnog uznemiravanja te potiče suradnju između povjerljivih savjetnika u različitim tijelima EU-a, što je nužno za manja tijela s manjim brojem članova osoblja dostupnih za pružanje odgovarajuće podrške;
23. napominje važnost rješavanja problema interseksijskog seksualnog uznemiravanja na temelju stvaranja uključiva okuženja u kojem bi vladalo poštovanje i u kojem bi se svi članovi zajednice cijenili te bi se s njima postupalo s dostojanstvom, neovisno o njihovoј rasi, rodu, dobi, seksualnoј orientaciji, rodnom identitetu, rodnom izražavanju, spolnim obilježjima, invaliditetu ili bilo kojem drugom obilježju; napominje da bi problem interseksijskog seksualnog uznemiravanja trebao biti problem cijelog društva; konstatira da je važno donijeti sveobuhvatnu politiku protiv diskriminacije i uznemiravanja kojom se u obzir uzima interseksionalnost i jedinstvena iskustva marginaliziranih skupina; osoblju i članovima institucija EU-a trebalo bi pružiti obrazovanje, osposobljavanje i poduzeti mjere za podizanje razine svijesti u pogledu rješavanja problema interseksionalnosti i odgovaranja na posebne potrebe marginaliziranih skupina;
24. pozdravlja činjenicu da su u ovom parlamentarnom sazivu zastupnici u Europskom parlamentu prvi puta morali potpisati izjavu kojom potvrđuju svoju obvezu poštovanja Kodeksa primjerenog ponašanja, koji sadržava stavke izričito posvećene temi uznemiravanja; podsjeća, međutim, ne to da postojeće mjere za rješavanje problema seksualnog uznemiravanja nisu dovoljno stroge i da ne uključuju sve zahtjeve iz prethodnih rezolucija; u tom pogledu poziva administraciju Parlamenta i Predsjedništvo

da ih donesu i provedu i traži od predsjednice i glavnog tajnika da na javnom sastanku Odbora za prava žena i ravnopravnost spolova (FEMM), predstave napredak postignut u provedbi; sa zabrinutošću napominje da unatoč poduzetim naporima i dalje postoje slučajevi seksualnog uznemiravanja u Parlamentu; međutim, izražava uvjerenje u političku volju Europskog parlamenta da riješi problem seksualnog uznemiravanja i drugih vrsta uznemiravanja unutar i izvan institucije; poziva na još veću transparentnost o svim procesima i konkretnim mjerama koje različiti odjeli provode na političkoj i administrativnoj razini;

25. pozdravlja osposobljavanje za sprečavanje uznemiravanja koje se nudi zastupnicima, rukovoditeljima u Tajništvu Parlamenta i osoblju; međutim, uvjeren je da se dobrovoljno sudjelovanje u osposobljavanju o sprečavanju uznemiravanja pokazalo nedovoljnim; poziva na uvođenje obveznog osposobljavanja o sprečavanju uznemiravanja za sve zastupnike i osoblje na samom početku svakog mandata, pogotovo za sve razine rukovodećeg osoblja; poziva na izricanje sankcija u slučaju da takva obuka ne prođe te na reviziju Poslovnika u tom pogledu; izražava zabrinutost zbog malog broja zastupnika koji su dosad pohadali osposobljavanje u ovom sazivu, naime riječ je o samo 260 od 705 zastupnika (tj. 36,9 % ukupnog boja); stoga poziva na daljnje djelovanje kako bi se osiguralo da zastupnici u razumnom roku završe osposobljavanje o sprečavanju uznemiravanja; poziva na to da se na internetskoj stranici Parlamenta objavi popis zastupnika koji su završili osposobljavanje i onih koji to nisu učinili te da se potvrda o završetku osposobljavanja objavi na stranici dotičnog zastupnika; ističe i potrebu da se osposobljavanje često održava na svim jezicima EU-a; podsjeća na to da sankcije trebaju biti proporcionalne te da se njima treba uzeti u obzir status izabranih zastupnika i njihovo pravo na obnašanje mandata; ističe da bi osposobljavanje također trebalo imati ulogu edukacije i usadivanja sigurnosti kako bi zaposlenici bili u stanju reagirati u slučaju neprimjerenog ponašanja i potencijalnih situacija uznemiravanja te prepoznati rane znakove uznemiravanja i brzo intervenirati s ciljem sprečavanja eskalacije;
26. pozdravlja mjere provedene u okviru ažuriranog plana za prilagodbu preventivnih mjera i mjera za ranu potporu u cilju rješavanja sukoba i slučajeva uznemiravanja između zastupnika i akreditiranih parlamentarnih asistenata, stažista ili drugog osoblja koje je Predsjedništvo usvojilo 12. ožujka 2018., kao i akcijski plan za rodnu ravnopravnost; poziva na redovito senzibiliziranje svih osoba koje rade u prostorijama Parlamenta o politici nulte stope uznemiravanja kako bi im se pružili alati za prepoznavanje i prijavljivanje svih oblika uznemiravanja; poziva na prikupljanje većeg broja raščlanjenih podataka kako bi se utvrdilo u kojoj mjeri uznemiravanje utječe na zaposlenike unutar Parlamenta, s posebnim naglaskom na pripadnike zajednice LGBTQIA+; zahtjeva uspostavu mehanizma praćenja provedbe te politike uz sudjelovanje Odbora FEMM;
27. prima na znanje rad Savjetodavnog odbora nadležnog za uznemiravanje i njegovu prevenciju na radnom mjestu i Savjetodavnog odbora nadležnog za prijave zbog uznemiravanja koje se odnose na zastupnike u Europskom parlamentu; ponovno poziva na potpunu transparentnost načina na koji Parlament rješava pitanja uznemiravanja, uz istodobnu zaštitu identiteta pogodenih osoba, te poziva oba odbora da svake godine sastave svoja izvješća o praćenju i procjeni rizika te da ih objave na internetskim stranicama Parlamenta; poziva na godišnju unutarnju evaluaciju kao i na neovisnu

evaluaciju vanjskih revizora odabranih transparentnim postupkom barem jednom za svaki mandat te ističe da se ti rezultati moraju objaviti; preporučuje, u skladu sa svojim prethodnim rezolucijama, osnivanje radne skupine neovisnih stručnjaka u svrhu istrage situacije seksualnog uzinemiravanja i zlostavljanja u Parlamentu, kao i provođenja ocjene postojećeg Savjetodavnog odbora koji se bavi pritužbama koje uključuju akreditirane parlamentarne asistente i zastupnike Europskog parlamenta u vezi s uzinemirivanjem i njegovim sprečavanjem na radnom mjestu te Savjetodavnog odbora za zaposlenike Parlamenta za sprečavanje uzinemiravanja; preporučuje da se predlože odgovarajuće promjene kako bi se osigurala profesionalizacija i postigao cilj nulte tolerancije;

28. ponovno traži da se dva savjetodavna odbora spoje u jedan odbor za rješavanje slučajeva uzinemiravanja, koji bi se sastojao od jednog kvestora, dva predstavnika odbora osoblja i/ili akreditiranih parlamentarnih asistenata i tri stručnjaka kao što su liječnici, terapeuti i pravni stručnjaci u području uzinemiravanja kako bi se osigurao ravnopravan, stručan, pravedan i uravnotežen sastav odbora; poziva na konačnu uspostavu povjerljivog registra za praćenje povijesti predmeta, kao što je već zatraženo u rezolucijama iz 2017. i 2021.; poziva na uspostavljanje jasnog mandata i transparentno provođenje postupka za odabir članova odbora; preporuča uspostavu dobrovoljne mreže potpore za žrtve kojom bi se pružala potpora i savjetovanje svim žrtvama uzinemiravanja i osobama koje su ga preživjele;
29. izražava žaljenje zbog toga što postupci istrage navodnog uzinemiravanja mogu trajati i do dvije godine i tako žrtvama nanose nepotrebnu štetu; podsjeća na to da je pravna odgovornost uprave Parlamenta da s dužnom pažnjom i pravodobno istraži prijavljene slučajeve; stoga poziva dva savjetodavna odbora u Europskom parlamentu koji se bave prijavama zbog uzinemiravanja da što prije, a najkasnije u roku od šest mjeseci, zaključe predmete koji su im podneseni te da o postupku cijelo vrijeme obavješćuju sve uključene strane; poziva predsjednika? da donese odluku o mogućim sankcijama u roku od šest tjedana od primitka početnog izvješća i da o toj odluci obavijesti sve uključene strane prije bilo kakve javne objave; poziva Predsjedništvo da uključi članak o propisanim rokovima kako bi osiguralo da je Odluka Predsjedništva Parlamenta od 2. srpnja 2018. u skladu s načelima pravne sigurnosti i dobre uprave prava EU-a; ističe da posebnu pažnju treba posvetiti statusu radnika s najnestabilnijim ugovorima i, s obzirom na porast rada na daljinu, uzinemiravanju na internetu;
30. poziva europske institucije da provedu vanjsku reviziju u pogledu uzinemiravanja u svojim institucijama, uključujući preispitivanje postojećih postupaka i sustava za rješavanje slučajeva uzinemiravanja, da javno objave rezultate i da provedu reforme na temelju preporuka revizije;
31. napominje važnost zviždača u slučajevima uzinemiravanja; ponavlja svoju preporuku revizije Pravilnika o osoblju, a posebno članka 22. točke (c), kako bi postigla usklađenost sa standardima Direktive o zviždačima; poziva Predsjedništvo da u međuvremenu hitno revidira interna pravila Parlamenta o provedbi članka 22. točke (c) Pravilnika o osoblju radi njihova usklađivanja; poziva Službu Europskog parlamenta za istraživanja da naruči studiju dodane vrijednosti platformi za zviždače na radnim mjestima i na načina na koji bi se one mogle primijeniti unutar institucija EU-a, uz predstavljanje ishoda i preporuka takve studije u okviru radionice ili rasprave s

razmjenom stavova u odgovarajućim odborima Parlamenta;

32. ponovno poziva Europsku ombudsmanicu da Skupini Parlamenta na visokoj razini za rodnu ravnopravnost i raznolikost i odboru FEMM svake godine dostavi dosljedne informacije o pritužbama zbog nepravilnosti u vezi s rodnom ravnopravnošću u Parlamentu i drugim institucijama EU-a;

◦

◦ ◦

33. nalaže svojoj predsjednici da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću i Komisiji.

INFORMACIJE O USVAJANJU U NADLEŽNOM ODBORU

Datum usvajanja	25.4.2023
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0: 28 0 5
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Isabella Adinolfi, Robert Biedroń, Annika Bruna, Margarita de la Pisa Carrión, Gwendoline Delbos-Corfield, Frances Fitzgerald, Lina Gálvez Muñoz, Lívia Járóka, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Radka Maxová, Karen Melchior, Johan Nissinen, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Samira Rafaela, Evelyn Regner, Diana Riba i Giner, Maria Veronica Rossi, Christine Schneider, Sylwia Spurek, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Marco Zullo
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Lena Düpont, Hélène Fritzon, Michiel Hoogeveen, Ewa Kopacz, Eleni Stavrou, Vera Tax, Irène Tolleret
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 209. st. 7.	Martin Hojsík, Marisa Matias, Maite Pagazaurtundúa

POIMENIČNO KONAČNO GLASOVANJE U NADLEŽNOM ODBORU

28	+
ID	Annika Bruna
PPE	Isabella Adinolfi, Lena Düpont, Frances Fitzgerald, Arba Kokalari, Ewa Kopacz, Christine Schneider, Eleni Stavrou, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	Martin Hojsík, Karen Melchior, Maite Pagazaurtundúa, Samira Rafaela, Irène Tolleret, Marco Zullo
S&D	Robert Biedroń, Hélène Fritzon, Lina Gálvez Muñoz, Radka Maxová, Maria Noichl, Carina Ohlsson, Evelyn Regner, Vera Tax
The Left	Marisa Matias
Verts/ALE	Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Diana Riba i Giner, Sylwia Spurek

0	-

5	0
ECR	Michiel Hoogeveen, Johan Nissinen, Margarita de la Pisa Carrión
ID	Maria Veronica Rossi
NI	Lívia Járóka

Korišteni znakovi:

- + : za
- : protiv
- 0 : suzdržani